

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.904 van 20 november 2000
in de zaak A. 66.614/IX-2170.**

In zake : Mileen DE SAEDELEIR,
wonende te OPWIJK,
Nijverseelstraat 2

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Volksgezondheid.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat
Mileen DE SAEDELEIR op 28 november 1995 heeft ingediend
om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van
26 september 1995 van de minister van Volksgezondheid
waarbij haar aanvraag met het oog op het verkrijgen van
een vergunning voor het openen van een voor het publiek
opengestelde officina te Opwijk (Nijverseel), hoek
Nijverseelstraat en Steenweg op Aalst, geweigerd wordt;

Gelet op het arrest nr. 58.446 van 4 maart
1996 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuit-
voerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien de "aanvullende memorie" van ver-
zoekster;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
L. VERMEIRE;

Gelet op de beschikking van 20 januari 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoekster;

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 november 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat J. BIJTTEBIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 10 mei 1990 dient verzoekster een aanvraag in voor de opening van een apotheek te Opwijk, gehucht Nijverseel, hoek Nijverseelstraat en de Steenweg op Aalst. Volgens de aanvraag telt Opwijk 11.492 inwoners en vier apotheken waarvan één apotheek waarin meerdere apothekers werkzaam zijn. De dichtstbijgelegen apotheek is volgens de aanvraag gelegen op 1,7 km in

Mazenzele. Volgens de aanvraag zijn ca. 2.000 inwoners aangewezen op de geplande apotheek en zijn er drie apotheken gelegen in de omgeving.

1.2. De farmaceutische beroepsorganisatie OPHACO brengt een ongunstig advies uit "rekening gehouden met de demografische en/of geografische gegevens van de betrokken wijk". Tevens worden individuele en collectieve bezwaarschriften ingediend door zes apothekers. In essentie wordt daarin gesteld dat de aangevraagde vestiging noch demografisch noch geografisch aan de wettelijke voorschriften voldoet.

1.3. Volgens de memorie van antwoord zijn alle reglementair voorgeschreven adviezen ongunstig. Onder meer is het advies van de provinciale geneeskundige commissie ongunstig; de motivering is blijkbaar dat het gehucht Nijverseel maximum 1.200 inwoners telt.

Het advies van OPHACO is zoals vermeld ongunstig. Het advies van de Algemene Pharmaceutische Bond is ongunstig omdat de geplande vestiging gelegen is in het gehucht Nijverseel met slechts 1.273 inwoners, waarbij de afstand tot de dichtstbijgelegen apotheek slechts 1,5 km bedraagt en deze tot de verst gelegen apotheek van Opwijk amper 2,9 km en omdat de inwoners van Nijverseel reeds werden toegekend bij de vergunning van de opening van een apotheek te Baardegem en een bijkomende apotheek te Opwijk.

Op 21 januari 1991 geeft de inspecteur der apotheken een ongunstig advies, blijkbaar omdat Opwijk reeds vier apotheken telt waarvan één met een adjunct-apotheker en omdat er zich apotheken bevinden op 1,4 km (DE BUYSSCHER te Opwijk) en 1,6 km (CLAPDORP te Baardegem), de apotheek NOË op 2,4 km en de apotheken MEEUSSEN en MOENS op 2,8 km.

Ook het door artikel 8 van het koninklijk besluit van 25 september 1974 voorgeschreven verslag en

de conclusie van de inspecteur-generaal van de farmacie zijn ongunstig.

1.4. Op 18 maart 1993 wordt de aanvraag een eerste maal onderzocht door de vestigingscommissie. De commissie beslist dat verzoekster een plan op schaal dient in te dienen met de vooropgestelde invloedssfeer alsmede een nomenclatuur van de straten en inwoners binnen dat gebied; na bijkomend advies van de farmaceutisch inspecteur en de inspecteur-generaal zou de zaak opnieuw behandeld worden.

1.5. Op 24 juni 1993 legt de raadsman van verzoekster een deskundig verslag van expert landmeter en stedenbouwkundige BOOGMANS neer waarvan de conclusie luidt dat aan de voorwaarden van artikel 1, § 3, van het koninklijk besluit van 25 september 1974 is voldaan. De invloedszone van de geplande officina wordt bepaald, naar eigen zeggen, rekening houdend met de afstanden tot de aanpalende apotheken en de bebouwde omgeving welke direct aansluit op de dorpskern van Nijverseel alsmede het bestaande stratenpatroon, bepaalde eenrichtingsverkeersstraten en bepaalde natuurlijke barrières (oversteekplaatsen), geïsoleerde woongebieden en drukke verkeersassen. Die invloedszone bestaat aldus uit Nijverseel zelf en delen van Baardegem en Lebbeke. Voor de berekening van het aantal inwoners wordt uitgegaan van het aantal huizen in deze zone -895- vermenigvuldigd met een statistische coëfficiënt aantal inwoners per woning -3,23- wat 2.891 inwoners oplevert. Bijkomende argumenten zijn het feit dat Nijverseel uitbreidt -er zijn nog 198 bouwpercelen in de invloedszone- en dat de geplande apotheek ook de behoeften zal dekken van een deel van de inwoners van Droeshout en Lebbeke, dat Nijverseel uitgegroeid is tot een eigen woonkern en dat het, door de geplande vestiging, voor de inwoners veel gemakkelijker zal zijn om zich ter plaatse van geneesmiddelen te voorzien dan een afstand van 1,4 à 1,7 km te moeten afleggen naar een andere gemeente

waarbij een gevaarlijke steenweg dient te worden gevolgd of gekruist.

1.6. In zijn bijkomend advies van 9 oktober 1993 handhaaft de inspecteur der apotheken zijn ongunstig advies om de volgende redenen:

- de inwoners van Nijverseel, gelegen langs de kant van Baardegem, werden reeds toegewezen aan de apotheek CLAPDORP te Baardegem; de apotheek DE BUYSSCHER is gelegen op 200 m van Nijverseel en kreeg ook een gedeelte van de inwoners van Nijverseel (en Droeshout) toegewezen; de apotheek DE TURCK, in Lebbeke, is dichterbij de in het deskundig verslag "geclaimde" straten van Lebbeke;
- de aantrekkingskracht en speciale situatie in Opwijk-centrum met drie apotheken in een straal van 500 m;
- de ligging van de apotheek NOË buiten het centrum en via de Steenweg op Aalst grotendeels aangewezen op de inwoners van Nijverseel;
- bijgevolg kan aanvraagster maximaal beroep doen op de helft van de aangegeven inwoners.

Op 27 oktober 1993 handhaaft ook de hoofdinspecteur-directeur het ongunstig advies omdat, gelet op het aanvullend advies van de farmaceutisch inspecteur, gesteld kan worden dat niet is aangetoond dat de geplande apotheek de behoeften dekt van 2.500 inwoners.

1.7. Op 27 december 1993, nadat verzoekster een bijkomende nota heeft ingediend, geeft de vestigingscommissie een ongunstig advies. De commissie erkent dat voor de behoeftenbepaling aan geneesmiddelen, voor de toepassing van artikel 1, § 3, de inwoners niet tot dezelfde gemeente moeten behoren, maar stelt dat het wel om reële inwoners moet gaan en geen huizen met een theoretische bezetting van 3,23 bewoners zoals gehanteerd in het door verzoekster voorgelegde verslag. De commissie verwijst voorts naar het aanvullend ongunstig advies van de farmaceutisch inspecteur en stelt verder dat in Opwijk-centrum, met drie apotheken, waarvan een met een adjunct-apotheker, voor

7.360 inwoners, een overconcentratie zal ontstaan wanneer een vijfde apotheek in Opwijk wordt vergund en dat, gelet op de afstanden tot de vijf bestaande apotheken, absoluut geen behoefte bestaat om op de betrokken vestigingsplaats een nieuwe apotheek op te richten en dat de adequate, regelmatige en doeltreffende geneesmiddelenbevoorrading reeds is verzekerd. De commissie stelt tenslotte dat het niet gaat om een afgelegen woonkern en zelfs niet om een afzonderlijke woonkern, gelet op de goede verbindingswegen die de bestaande apotheken perfect, gemakkelijk en bestendig toegankelijk maken.

1.8. Op 25 februari 1994 stelt verzoekster tegen dit ongunstig advies hoger beroep in bij de commissie van beroep.

Met een brief van 30 maart 1995 deelt de raadsman van verzoekster aan de commissie van beroep nog een bijkomend verslag van expert landmeter BOOGMANS van 31 maart 1994 mee. Om tegemoet te komen aan de stelling van de vestigingscommissie legt deze een attest over van de burgemeester van Opwijk waarin het aantal inwoners per straat in de invloedszone in Opwijk vermeld is, in totaal 2.052, hetzij 2,96 inwoners per woning. De deskundige stelt dat in de invloedszone in Baardegem en Lebbeke nog 92 plus 111 woningen staan, hetzij, met deze dichtheid, nog 601 inwoners, of in totaal 2.653 inwoners, zonder rekening te houden met de bijkomende inwoners uit Droeshout en Lebbeke. Hij betwist voorts dat Nijverseel geen afzonderlijke woonkern uitmaakt, gelet op de goede verbindingswegen, aangezien minstens twee van de vier aanpalende apotheken gevestigd zijn tussen lintbebouwing langs de bestaande verbindingswegen, een stedenbouwkundig niet verantwoorde bebouwingswijze die niet verder aan te moedigen is, terwijl de geplande apotheek zich concentreert in het centrum van Nijverseel, alsmede gelet op de configuratie van de bebouwing in Nijverseel.

1.9. Op 28 juni 1995 verwerpt de commissie van beroep het ingestelde beroep en bevestigt het ongunstig advies van de vestigingscommissie, in essentie omdat geen rekening mag worden gehouden met het door verzoekster voorgelegde verslag dat werkt met huizen met een theoretische bezetting, omdat de conclusie van de farmaceutisch inspecteur dat verzoekster maximaal op de helft van de aangegeven bewoners beroep kan doen, niet met gegevens die aanvaardbaar zijn wordt tegengesproken, omdat de vestigingscommissie wijst op het gevaar van overconcentratie en het feit dat geen behoefte aan een bijkomende apotheek bestaat, gelet op het aantal bestaande apotheken in Opwijk en hun beperkte afstand tot de geplande vestiging en goede bereikbaarheid via de baan Dendermonde - Asse - Brussel en de Steenweg op Aalst, en omdat Nijverseel, een verspreide bebouwing langs die wegen, geen afgelegen woonkern is. Tenslotte wordt gemotiveerd dat alleen de huidige toestand in aanmerking komt en dus geen rekening kan worden gehouden met het vooropgestelde uitbreidingsplan.

1.10. In de bestreden beslissing van 26 september 1995 sluit de minister zich bij deze motivering aan en wordt de gevraagde vergunning bijgevolg geweigerd.

2. Over de rechtspleging.

Overwegende dat de aanvullende memorie die verzoekster bij aangetekende brief van 30 juni 1998 heeft ingediend niet in het procedurereglement is voorzien en derhalve uit de debatten dient te worden geweerd;

3. Over de ontvankelijkheid.

3.1.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de beslissing van de minister aan verzoekster bekend werd gemaakt op 29 september 1995, zodat de beroepstermijn eindigde op 28 november 1995, terwijl als datum van ontvangst bij de Raad van State is vermeld 29 november 1995;

3.1.2. Overwegende dat verzoekster terecht antwoordt dat voor de berekening van de beroepstermijn niet de datum van ontvangst ter griffie van het verzoekschrift bepalend is doch, krachtens artikel 84 van het procedurereglement, de datum van afgifte op de post van de aangetekende zending met het verzoekschrift, ter zake op 28 november 1995; dat de vordering derhalve tijdig werd ingesteld;

3.2.1. Overwegende dat de verwerende partij ook stelt dat verzoekster niet doet blijken van het vereiste actueel belang, enerzijds omdat zij geen voortdurende en ononderbroken belangstelling voor het proces heeft betoond bij het administratief kort geding, waar zij ter zitting noch aanwezig noch vertegenwoordigd was zodat vermoed kan worden dat zij niet langer een actueel belang heeft, anderzijds omdat er ernstige vermoedens zijn dat verzoekster reeds werk heeft gevonden in een apotheek in Brussel en bijgevolg elk belang bij haar vordering verloren heeft;

3.2.2. Overwegende, daargelaten de verantwoording welke verzoekster geeft voor haar noch aanwezig noch vertegenwoordigd zijn op de terechtzitting van het administratief kort geding, dat zulks aanleiding heeft gegeven tot verwerping van de vordering tot schorsing met toepassing van artikel 4, derde lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State; dat ofschoon die verordenende bepaling uitgaat van het vermoeden dat wie tijdens de fase van het administratief kort geding niet ter terechtzitting

aanwezig noch vertegenwoordigd is, niet de minimale blijken van belangstelling voor dat kort geding betoont, daaruit niet volgt dat de verzoeker ook geacht moet worden geen belangstelling meer te hebben voor de procedure ten gronde; dat overigens kan worden vastgesteld dat verzoekster alle formaliteiten van de procedure ten gronde nauwgezet heeft vervuld en dus voldoende blijk van belangstelling voor de afloop van die procedure heeft gegeven;

Overwegende dat het feit dat verzoekster tewerkgesteld is in een apotheek in Brussel bezwaarlijk kan leiden tot verlies van het vereiste actueel belang, aangezien verzoekster een aanvraag indiende voor de vergunning van een eigen apotheek in Opwijk en de stelling van de verwerende partij erop neer zou komen dat wie een aanvraag tot vestiging van een nieuwe apotheek indient geen enkele beroepsactiviteit mag uitoefenen tot de hele procedure haar beslag heeft gekregen; dat ook deze exceptie niet opgaat;

4. Over de gegrondheid van het beroep.

4.1. Overwegende dat verzoekster in een enig middel de onjuistheid of onwettigheid der motieven van het bestreden besluit aanvoert, welke onwettigheid hieruit zou bestaan :

- in de mate dat de beroepscommissie haar advies grondt op de bescherming van het belang van de bestaande apotheken is dit een onwettig motief aangezien volgens de rechtspraak van de Raad van State de commerciële leefbaarheid of concurrentiële positie van de bestaande apotheken geen vestigingscriterium is;
- de beroepscommissie stelt ten onrechte dat de gemaakte optelsom van inwoners een theoretisch karakter heeft, aangezien dit overeenstemt met het werkelijk aantal inwoners gebaseerd op bevolkingsattesten van de burgemeesters van Opwijk (2.052), Lebbeke (319) en Aalst (201), zodat de aanvraag niet mocht worden geweigerd;

- Nijverseel is uitgegroeid tot een eigen woonkern waar plaats is voor een eigen apotheek en de bepaalde invloedszone - Nijverseel en delen van Baardegem en Lebbeke - is op wetenschappelijke wijze en met inachtneming van de redelijkheid vastgesteld;
- de stelling van de farmaceutisch inspecteur dat verzoekster maximaal op de helft van de inwoners een beroep kan doen, steunt nergens op en wordt wel degelijk met aanvaardbare gegevens tegengesproken;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij de argumentatie van verzoekster betwist, stellende dat verzoekster voorbijgaat aan het bestaande aantal apotheken in het centrum van Opwijk -namelijk drie apotheken waarvan één met een adjunct voor 7.360 inwoners - zodat een bijkomende apotheek zal leiden tot overconcentratie, dat de vestigingscommissie ook rekening hield met de apotheken CLAPDORP in Baardegem en DE BUYSSCHER in Opwijk, die bij de vestiging een aantal inwoners van Nijverseel kregen toegewezen, en met de apotheek DE TURCK in Lebbeke, dichtergelegen bij de in het door verzoekster voorgelegde verslag van deskundige BOOGMANS genoemde straten van Lebbeke en dat, gelet op de goede bereikbaarheid van de bestaande apotheken, in alle redelijkheid werd beslist dat de 2.000 -lees 2.500- inwoners niet bewezen zijn; dat zij voorts antwoordt dat het trekken van cirkels rond een apotheek ter bepaling van de invloedszone zoals gebeurd is in dat verslag betwistbaar is en strijdig met de principes van een evenwichtige spreiding, dat inwoners die reeds aan een bepaalde apotheek werden toegewezen geen tweemaal kunnen worden geteld voor de toewijzing van een nieuwe apotheek, dat er nergens in het advies sprake is van de commerciële leefbaarheid of de concurrentiële positie van de bestaande apotheken, dat Nijverseel geen afgelegen woonkern is en dat verzoekster niet preciseert op welke manier de beroepscommissie in haar motivering de wetgeving niet zou hebben nageleefd;

4.3. Overwegende dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord haar middel in essentie herhaalt; dat zij benadrukt dat theoretische bemerkingen van de farmaceutisch inspecteur, de vestigingscommissie en de commissie van beroep niet worden gestaafd en staan tegen een deskundig verslag en bevolkingsattesten en dat het niet gaat over het gehucht Nijverseel of overconcentratie, maar over de vraag of er 2.500 inwoners zijn in de invloedszone; dat zij in haar laatste memorie nog betoogt dat het vereiste van de bediening van een afgelegen woonkern niet voorkomt onder de voorwaarden van artikel 1, § 3, van het koninklijk besluit van 25 september 1974;

4.4.1. Overwegende dat de paragrafen 1 tot 3 van artikel 1 van het koninklijk besluit van 25 september 1974 betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken, zoals ze golden toen de bestreden beslissing genomen werd, als volgt luiden :

"§ 1. De criteria die erop gericht zijn een behoorlijke spreiding van de voor het publiek opengestelde apotheken te organiseren zijn :

1° het beperken van het aantal apotheken tot een maximum per gemeente, zoals bepaald in de hiernavolgende paragrafen;

2° het voorkomen van een te grote concentratie van apotheken op een bepaalde plaats;

3° het voorzien in de noden van afgelegen woonkernen.

§ 2. Naargelang het bevolkingscijfer van de gemeente :

- meer dan 30.000 inwoners

- 7.500 tot 30.000 inwoners

- minder dan 7.500 inwoners

bedraagt, mag het aantal voor het publiek opengestelde apotheken niet hoger zijn dan het quotiënt van de deling van het totaal aantal inwoners door respectievelijk :

- 3.000

- 2.500

- 2.000.

Per bestaande apotheek waarin twee of meer apothekers gelijktijdig en effectief in voltijdse betrekking hun beroepswerkzaamheden uitoefenen, wordt het bevolkingscijfer met 5.000 verminderd op voorwaarde dat :

a) deze toestand bestond vóór het indienen van de aanvraag en

b)(...).

De vermindering van het bevolkingscijfer mag niet worden toegepast wanneer zij tot gevolg zou hebben dat er in de gemeenten onder de 7.500 inwoners minder dan twee apotheken zouden zijn en in de gemeenten boven de 9.000 inwoners minder dan drie apotheken zouden zijn.

§ 3. In afwijking van het bepaalde in § 2 mag de vestiging van een bijkomende apotheek worden toegestaan :

a) indien de dichtstbijgelegen apotheek zich op ongeveer 1 km bevindt van de geplande apotheek en indien deze laatste de behoeften dekt van 2.500 inwoners;

b) indien de dichtstbijgelegen apotheek zich op ongeveer 3 km bevindt van de geplande apotheek en indien deze laatste de behoeften dekt van 2.000 inwoners;

c) indien de dichtstbijgelegen apotheek zich op ongeveer 5 km bevindt van de geplande apotheek en indien deze laatste de behoeften dekt van 1.500 inwoners.";

4.4.2. Overwegende dat niet wordt betwist dat de apotheek van verzoekster enkel vergund kon worden indien aan de voorwaarden van artikel 1, § 3, a), was voldaan, in het bijzonder aan de voorwaarde dat de geplande apotheek de behoeften dekt van 2.500 inwoners, aangezien ook niet wordt betwist dat aan de afstandsvoorwaarde van ongeveer 1 km is voldaan;

4.4.3. Overwegende dat, zoals de Raad van State reeds meermaals heeft vastgesteld, met toepassing van de in artikel 1, § 1, 2° en 3° vermelde criteria - te weten enerzijds het voorkomen van een te grote concentratie van apotheken op een bepaalde plaats en anderzijds het voorzien in de noden van afgelegen woonkernen - het bepaalde in artikel 1, § 3, een bijkomende apotheek toelaat in een afgelegen woonkern indien zij op een bepaalde afstand van de dichtstbijgelegen apotheek wordt ingeplant en aan de behoeften van een bepaald aantal inwoners tegemoetkomt; dat de verwerende partij niet verplicht is de gevraagde vergunning te verlenen en de aanvrager geen recht heeft op een vergunning, louter omdat aan de criteria, bepaald in artikel 1, § 3, is voldaan, aangezien de vergunnende overheid ook rekening dient te houden met de doelstellingen van de wet; dat artikel 1, § 1, 2° en 3°, dan ook tot gevolg heeft dat de overheid bij het beoordelen van de aanvraag

voor een bijkomende apotheek, waaromtrent beweerd wordt dat ze zal kunnen voorzien in de noden van een afgelegen woonkern, ertoe gehouden is de ligging en de aantrekkingskracht van al de in de omgeving bestaande apotheken in haar appreciatie te betrekken; dat, immers, alleen zo bepaald kan worden hoeveel inwoners voor hun behoeften op de nieuwe apotheek zijn aangewezen; dat het daarbij niet volstaat zonder meer de inwoners die woonachtig zijn binnen de afstand tot de dichtsbijgelegen apotheken of de helft ervan tot de invloedssfeer van de geplande apotheek te rekenen; dat, met andere woorden, voor het berekenen van de invloedssfeer ook vereist is dat er een van de omliggende apotheken afgelegen woonkern bestaat, welke niet van die apotheken zal blijven afhangen eenmaal de bijkomende vestiging is vergund;

Overwegende dat de al dan niet grotere nabijheid bij de geplande vestiging een belangrijk gegeven vormt maar niet steeds het doorslaggevende; dat ook rekening dient te worden gehouden met natuurlijke of kunstmatige hindernissen of andere gegevens die van die aard zijn dat zelfs bewoners van straten die dicht bij een bestaande apotheek zijn gelegen toch meer aangewezen zijn op een geplande apotheek; dat, voorts, zelfs indien voldaan is aan de voorwaarden van artikel 1, § 3, van het koninklijk besluit van 25 september 1974, nog de behoorlijke spreiding van de voor het publiek opengestelde apotheken dient te worden onderzocht en met name moet worden nagegaan of de vergunning niet leidt tot een te grote concentratie van apotheken op een bepaalde plaats;

Overwegende dat het de Raad van State niet toekomt zich bij het beoordelen van die feitelijke gegevens in de plaats te stellen van de vergunnende overheid; dat de Raad van State, belast met de wettigheidscontrole, moet nagaan of de overheid deze beoordeling op in rechte en in feite aanneembare redenen heeft gesteund en of zij

daarbij de grenzen van de redelijkheid niet heeft overschreden;

4.4.4. Overwegende, wat verzoeksters argumenten betreft als zou de commissie van beroep ten onrechte stellen dat de gemaakte optelsom van inwoners een louter theoretisch karakter heeft en als zou de stelling dat verzoekster maximaal op de helft van de inwoners een beroep kan doen nergens op steunen, dat vooreerst dient te worden opgemerkt dat in het advies van de commissie van beroep -weliswaar niet al te duidelijk - in dat verband verwezen wordt naar twee gegevens welke blijkbaar bijgevallen worden : het advies van de vestigingscommissie volgens hetwelk rekening moet worden gehouden met reële inwoners en het verslag van de farmaceutisch inspecteur dat een aantal van de in het deskundig verslag, gevoegd bij de aanvraag, meegetelde inwoners niet tot de invloedssfeer van de geplande apotheek gerekend kunnen worden zodat "aanvrager maximaal beroep kan doen op de helft van de aangegeven bewoners";

Overwegende, voorts, dat voor de straten in de invloedssfeer in Opwijk zelf dat deskundig verslag, dat oorspronkelijk uitging van een theoretische bezetting van 3,23 inwoners per huis, tijdens de beroepsprocedure werd aangevuld met een aanvullend verslag en een attest van de burgemeester van Opwijk volgens hetwelk aldaar 2.052 inwoners woonachtig zijn; dat in dat aanvullend verslag vervolgens, voor de rest van de invloedssfeer in Lebbeke en Baardegem, het aantal inwoners werd bepaald op basis van het aantal woningen vermenigvuldigd met een nieuwe coëfficiënt van 2,96 (2.052 gedeeld door 692 huizen); dat alhoewel de motivering van de beroepscommissie aldus voorbijgaat aan een bevolkingsattest voor 2.052 inwoners, toch de vaststelling blijft dat ook het bijkomend verslag voor de andere straten, nodig om het vereiste minimum aantal van 2.500 inwoners te halen, niet steunt op de werkelijke inwoners aan de hand van bevolkingsattesten; dat verzoekster thans weliswaar een attest voorlegt van de burgemeesters van Lebbeke (319 inwoners) en Aalst (201 inwoners) hetzij

in totaal 520 inwoners, terwijl het deskundig verslag kwam tot 601 inwoners; dat deze attesten van 5 september 1995 en 1 september 1995 echter dateren van na het ongunstig advies; dat ook niet blijkt dat zij aan de minister werden voorgelegd; dat het motief dat dit verslag huizen telt met een theoretische bezetting bijgevolg nog steeds steun vindt in de feiten, los van de vaststelling dat dit verslag de invloedsszone blijkbaar mede bepaalde aan de hand van het niet zonder meer aan te nemen criterium van de helft van de afstanden;

Overwegende bovendien dat verzoekster in haar kritiek ook voorbijgaat aan het gegeven dat, zoals vermeld, de commissie van beroep om vast te stellen dat het vereiste inwonersaantal niet werd bereikt, refereerde aan het verslag van de farmaceutisch inspecteur die om te concluderen dat "aanvrager maximaal beroep kan doen op de helft van de aangegeven bewoners", ook en vooral steunde op het feit dat een groot aantal van de in aanmerking genomen bewoners tot de invloedssfeer van andere apotheken moest worden gerekend en op de aantrekkingskracht van het centrum; dat in zoverre de commissie van beroep bijgevolg stelt dat het ongunstig verslag van de farmaceutisch inspecteur, volgens hetwelk verzoekster slechts beroep kan doen op maximaal de helft van de aangegeven inwoners, niet met aanvaardbare gegevens wordt tegengesproken, dan ook vastgesteld dient te worden dat deze conclusie berust op een motief dat in feite en in rechte juist is; dat verzoekster er ook aan voorbijgaat dat de conclusie van de farmaceutisch inspecteur niet ongemotiveerd is, zoals zij stelt, maar duidelijk steunt op feitelijke vaststellingen; dat verzoekster niet aantoonst waarom met die gegevens geen rekening kon worden gehouden noch waarom deze de conclusie van de farmaceutisch inspecteur, overgenomen door de vestigingscommissie en de commissie van beroep, niet konden ondersteunen;

4.4.5. Overwegende dat met betrekking tot verzoeksters argument als zou Nijverseel uitgegroeid zijn tot een aparte woonkern met eigen invloedssfeer, in het advies van de commissie van beroep wordt gesteld "dat Nijverseel een verspreide bebouwing kent langs de baan Dendermonde - Asse - Brussel en de Steenweg op Aalst, dat de bestaande apotheken hiermee gemakkelijk bereikbaar zijn; dat Nijverseel ook niet om dezelfde redenen een afgelegen woonkern is"; dat de commissie daarenboven stelt dat met toekomstige uitbreiding geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat de Raad van State zich, wat de appreciatie van feitelijke gegevens betreft, niet vermag in de plaats te stellen van de administratieve overheid; dat verzoekster niet aantoonst dat de feitelijke conclusie van de commissie van beroep inzake de vraag of Nijverseel een "afgelegen woonkern" vormt, kennelijk onredelijk is; dat de commissie ook terecht heeft aangenomen dat zij geen rekening kan houden met een toekomstige evolutie, maar de bestaande toestand moet beoordelen;

4.4.6. Overwegende, wat verzoeksters argument betreft als zou de commissie van beroep ten onrechte het belang van de bestaande apotheken in aanmerking hebben genomen, dat de desbetreffende passage van haar advies als volgt luidt :

"Overwegende dat de Vestigingscommissie verder terecht erop wijst dat rekening dient gehouden te worden met het feit dat in het centrum van Opwijk drie apotheken gevestigd zijn, waaronder één met een adjunct-apotheker zodat in dit centrum van 7.360 inwoners een overconcentratie zou ontstaan wanneer een vijfde apotheek opgericht wordt; dat trouwens de afstand tot de dichtstbijgelegen apotheken slechts 1,4 km (De Buysscher), 2,4 km (Noë) en 2,8 km bedraagt zodat er geen behoefte bestaat om een nieuwe apotheek op te richten.";

Overwegende dat het voorkomen van een te grote concentratie van apotheken op een bepaalde plaats

uitdrukkelijk als spreidingscriterium wordt genoemd in artikel 1, § 1, van het koninklijk besluit van 25 september 1974; dat weliswaar die doelstelling kan samenvallen met het belang van bestaande apotheken, doch blijkens de zoëven overgeschreven motivering het niet dat belang is, wel het door de reglementering bepaalde criterium dat de commissie van beroep in aanmerking heeft genomen;

Overwegende bovendien dat die motivering blijkbaar beduidt dat, doordat een nieuwe apotheek gevestigd zou worden op niet al te grote afstand van de voornoemde drie apotheken in het centrum, het aantal inwoners voor wier behoeften die apotheken thans instaan vermindert, zodat er een overconcentratie ontstaat, of de bestaande overconcentratie wordt versterkt; dat dit motief overeenstemt met artikel 1, § 1, van het koninklijk besluit van 25 september 1974;

4.4.7. Overwegende dienvolgens dat het enig middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig november 2000, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,

A. VANDENDRIESSCHE, staatsraad,
Mevr. S. VAN AELST, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.